

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2008

Nr 1129—1136

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1129	Lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen	3533
1130	Statsrådets förordning om ändring av markanvändnings- och byggförordningen	3539
1131	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen	3540
1132	Statsrådets förordning om ändring av 4 kap. 1 och 2 § i statsrådets förordning om verkställighet av sjukförsäkringslagen	3542
1133	Statsrådets förordning om upphävande av förordningen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård	3543
1134	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om Folkpensionsanstalten	3544
1135	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av lagen om pension för lantbruksföretagare	3545
1136	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om avgifter för sjukvårdsdistriktets etiska kommittés och ETENEs medicinska forskningsetiska sektionens utlåtanden samt om ersättningar till den som är föremål för forskning	3547

Nr 1129

Lag

om ändring av markanvändnings- och bygglagen

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i markanvändnings- och bygglagen av den 5 februari 1999 (132/1999) 137 § 3 mom.,
ändras 44 §, 60 § 4 mom., 63 § 2 mom., 65 § 2 mom., 68 § 1 och 3 mom., 69 §, 70 § 1 och 3 mom., 83 § 3 och 4 mom., 91 g § 3 mom., 136 § 2 mom., 143 § 1 mom., 171 § 2 mom. 2 punkten, 174 § 1 mom., 188 § 5 mom., 190 § 3 mom. samt 202 och 203 §,
av dem 63 § 2 mom. sådant det lyder i lag 202/2005, 91 g § 3 mom. sådant det lyder i lag 222/2003 samt 188 § 5 mom., 190 § 3 mom. och 203 § sådana de lyder i lag 1441/2006, samt
fogas till lagen en ny 46 a §, till 55 § ett nytt 4 mom., till lagen en ny 57 a §, till 110 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1441/2006, ett nytt 4 mom., till 135 § ett nytt 3 mom., till 145 § ett nytt 4 mom., till 171 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 476/2004, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., till 172 § ett nytt 3 mom., till 174 § ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2—4 mom. blir 3—5 mom., och till 192 § ett nytt 3 mom. som följer:

RP 102/2008
MiUB 13/2008
RSv 202/2008

177—2008

44 §

Användning av generalplanen som grund för bygglov

Bestämmelser om användning av generalplanen som grund för bygglov på strandområde ingår i 72 §.

Bygglov för uppförande av ett bostadshus med högst två bostäder kan utan hinder av 137 § 1 mom. beviljas, om det i en generalplan med rättsverkningar särskilt bestäms att planen eller en del av den får användas som grund för beviljande av bygglov. En sådan bestämmelse kan gälla endast ett byområde där det inte finns ett stort behov av byggande. En ytterligare förutsättning är att generalplanen styr byggandet och annan markanvändning på området tillräckligt. En bestämmelse i en generalplan om att planen kan användas som grund för beviljande av bygglov är i kraft högst 10 år åt gången.

46 a §

Generalplan för huvudstadsregionen

För städerna Helsingfors, Esbo, Vanda och Grankulla utarbetas en gemensam generalplan (*generalplan för huvudstadsregionen*). Sedan en generalplan för huvudstadsregionen med rättsverkningar trätt i kraft tillämpas inte 8 eller 195 § på nämnda kommuner i huvudstadsregionen. Bestämmelser om rätt att bevilja undantag på området för generalplanen för huvudstadsregionen finns i 171 §.

55 §

Utformningen av detaljplanen

I detaljplanen ska namnet på gator och andra allmänna områden och numret på kommundelar och kvarter anges. Namnen och numren kan också ändras genom ett separat beslut av kommunen på det sätt som bestäms om kommunens beslutsfattande i kommunallagen. Närmare bestämmelser om hur uppgifter som ändrats genom ett separat beslut ska

antecknas i planen utfärdas genom förordning av statsrådet.

57 a §

Skyldighet att ansluta sig till fjärrvärmenät

I en detaljplan kan det utfärdas bestämmelser om anslutning av byggnader till fjärrvärmenätet, om bestämmelsen är nödvändig med tanke på en effektiv och hållbar energianvändning, den eftersträlvade luftkvaliteten eller andra mål för detaljplanen.

Bestämmelsen tillämpas på en byggnad för vilken bygglov söks när fjärrvärmenätet har byggts ut så att anslutning är möjlig i byggplatsens omedelbara närhet.

Bestämmelsen tillämpas dock inte på

1) en byggnad vars beräknade värmeförlust är högst 60 % av den för byggnaden fastställda jämförbara värmeförlusten,

2) en byggnad vars huvudsakliga uppvärmningssystem ger låga utsläpp och baserar sig på förnybara energikällor,

3) reparationer, ändringar eller utvidgning av en befintlig byggnad, eller

4) en ekonomibygnad i anslutning till ett befintligt bostadshus.

60 §

Bedömning av detaljplanens aktualitet

När den tid på 13 år som anges i 2 mom. beräknas, beaktas inte den tid då byggförbud enligt 53 § 1 mom. för ändring av detaljplanen eller förbud enligt 58 § 5 mom. gäller för området.

63 §

Program för deltagande och bedömning

När frågan om planläggning har väckts ska detta meddelas så att intressenterna har möjlighet att få information om utgångspunk-

terna för planläggningen, den planerade tidtabellen samt förfarandet för deltagande och bedömning. Informationen ska ordnas på ett sätt som är lämpligt med tanke på planens syfte och betydelse. Informationen kan också ges i samband med informationen om planläggningsöversikten. Genom förordning av statsrådet utfärdas det närmare bestämmelser om lämnande av information om att frågan om planläggning har väckts.

65 §

Offentligt framläggande av planförslag

De som gjort en anmärkning och som uppgett sin adress ska underrättas om kommunens motiverade ställningstagande till den framförda åsikten.

68 §

Nationalstadsparker

För att bevara och vårda kultur- eller naturlandskapets skönhet, naturens mångfald eller historiska särdrag inom ett område som hör till den urbana miljön eller därtill anslutna värden i stadsbilden, sociala värden, rekreationsvärden eller andra särskilda värden kan en nationalstadspark inrättas.

För en park avsätts i första hand områden som ägs av kommunen, staten eller något annat offentligt samfund. Andra områden kan avsättas för parken med ägarens samtycke. Ägarens samtycke behövs dock inte, om det för området inte i beslutet om att inrätta parken eller i skötsel- och nyttjandeplanen utfärdas bestämmelser enligt 70 §.

69 §

Inrättande av en nationalstadspark

Beslut om att inrätta en nationalstadspark fattas av miljöministeriet. Parken kan inrättas på ansökan av kommunen.

70 §

Bestämmelser för parken

I beslutet om att inrätta en nationalstadspark kan det med kommunens samtycke tas in bestämmelser som behövs för att områdets väsentliga värden ska bevaras. Andra bestämmelser som behövs för vården och användningen av området utfärdas i skötsel- och nyttjandeplanen, som kommunen gör upp.

Skötsel- och nyttjandeplanen godkänns av miljöministeriet.

83 §

Allmänna områden, gatuområden och trafikområden

Trafikområden är områden som i detaljplanen anvisas för landsvägar, järnvägar, vattenvägar, hamnar och flygfält.

Trafikområden för landsvägar kan anvisas för riksvägar, stamvägar och regionala vägar samt för vägar som förbinder dessa eller utgör fortsättning på dem och som betjänar i huvudsak annan trafik än lokal trafik. För en led för gång-, cykel- och mopedtrafik som hör till en landsväg kan anvisas ett trafikområde som är avskilt från det övriga trafikområdet, om detta är motiverat på grund av de lokala förhållandena.

91 g §

Fastställande av utvecklingskostnadsersättning samt ränta som skall betalas på den

En årlig ränta på 2 procent ska betalas på utvecklingskostnadsersättningen med början två år från den tidpunkt då detaljplanen har trätt i kraft och beslutet om fastställande av utvecklingskostnadsersättning har vunnit laga kraft. Ingen ränta betalas för den tid då ett byggförbud enligt 53 § 1 mom. eller 58 § 5 mom. gäller på tomten.

110 §

Utvecklingsområden

Till utvecklingsområde kan utses ett sådant obebyggt eller bebyggt område som ligger eller kommer att ligga i närheten av en spårtrafikstation, om målen för byggandet eller för en förnyelse av området och behoven av att utveckla området håller på att förändras till följd av att stationen byggs.

135 §

Förutsättningarna för bygglov på detaljplaneområden

Om byggande i enlighet med ansökan om bygglov kräver att en byggnad rivs, är ett villkor för att bygglov ska beviljas dessutom det som bestäms om förutsättningarna för rivningslov i 139 §.

136 §

Förutsättningarna för bygglov utanför detaljplaneområden

Vad som bestäms i 135 § 2 mom. gäller också byggande utanför detaljplaneområden. Vad som bestäms i 135 § 3 mom. gäller också byggande utanför detaljplaneområden där rivningen kräver tillstånd.

143 §

Tillståndets giltighet och förlängning

Har byggnadsarbetet inte påbörjats inom tre år eller slutförts inom fem år, har tillståndet förfallit. Ett tillstånd för eller myndigheternas godkännande av en annan åtgärd har förfallit, om inte åtgärden har vidtagits inom tre år. Tiderna börjar löpa när tillståndet eller godkännandet vinner laga kraft. När giltighetstiden för ett rivningslov beräknas beaktas inte den tid då åtgärdsförbud enligt 9 § i byggnadsskyddslagen råder på området.

145 §

Tillstånds- och tillsynsavgift

Inspektions- och tillsynsavgifter för tillstånd som fastställts med stöd av 1 mom. kan drivas in i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

171 §

Rätt att bevilja undantag

Kommunen får emellertid inte bevilja undantag när det är fråga om

2) avvikelser, om de inte är ringa, från den totala bygggrätt som i detaljplanen anvisats för en tomt eller byggplats eller anvisande av bygggrätt, om den inte är ringa, för ett område för vilket bygggrätt inte har anvisats i detaljplanen,

Undantag som avser ett större område än en byggplats kan beviljas en kommun (*områdesvist undantag*), när det är fråga om att ändra utrymmen i ett befintligt bostadshus på ett detaljplaneområde så att de tas i bruk för boende eller för något annat ändamål som inte medför miljöstörningar.

Rätten att bevilja undantag tillkommer med avvikelse från 2 och 3 mom. kommunen på området för en generalplan för huvudstadsregionen med rättsverkningar.

172 §

Förutsättningarna för undantag

En förutsättning för ett i 171 § 4 mom. avsett områdesvist undantag är dessutom att undantaget främjar användningen, utvecklingen och underhållet av befintliga byggnader.

174 §

Undantagsbeslut och meddelande om det

Ett undantagsbeslut ska motiveras på det sätt som bestäms i förvaltningslagen (434/2003). I beslutet kan tas in nödvändiga bestämmelser och villkor.

I beslutet ska anges den tid under vilken ett bygglov som motsvarar undantagsbeslutet ska sökas. Tiden får vara högst två år. Tidsfristen i fråga om ett områdesvist undantag får dock vara högst fem år.

188 §

Sökande av ändring i beslut om godkännande av planer och byggnadsordningar

I ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller en detaljplan inom området för en generalplan med rättsverkningar och genom vilket besvär har lämnats utan prövning eller det överklagade myndighetsbeslutet inte har blivit ändrat till den del som besvären gäller får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Vad som föreskrivs i detta moment gäller inte stranddetaljplaner.

190 §

Sökande av ändring i andra beslut av en myndighet

I en kommunal myndighets beslut enligt 137 § i ärenden som gäller planeringsbehov och i ärenden som gäller undantagsbeslut, bygglov, åtgärdstillstånd eller gatuplaner får ändring i sådana beslut av förvaltningsdomstolen genom vilka besvär har lämnats utan prövning eller de myndighetsbeslut som besvären gäller inte har blivit ändrade sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

192 §

Besvärsmätt i fråga om beslut om bygglov och åtgärdstillstånd samt om tillstånd för miljö-åtgärder och rivningslov

Om byggande enligt bygglovet innebär att en byggnad för vilken det krävs rivningslov rivs, har även den regionala miljöcentralen besvärsmätt i fråga om bygglovet.

202 §

Verkställbarheten av andra beslut

I ett beslut som gäller godkännande av en byggnadsordning eller som gäller en bygginskränkning, en tomtindelning, en gatuplan, ett byggförbud, en åtgärdsbegränsning, frågan om att utse ett område till utvecklingsområde eller återtagande av ett typgodkännande kan det bestämmas att beslutet ska träda i kraft innan det har vunnit laga kraft. Besvärsmättinstansen kan förbjuda att beslutet verkställs.

203 §

Ändringar i planer och byggnadsordningar i samband med ändringssökande

Besvärsmättinstansen kan göra justerande rättelser i planer och byggnadsordningar. Besvärsmättinstansen kan med samtycke av kommunen eller förbundet på landskapsnivå även göra mindre justeringar i planen, om justeringen inte påverkar andras rätt eller fördel än deras som gett sitt samtycke till justeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

På beslut som fattats i kommunen före lagens ikraftträdande tillämpas 135, 136, 188, 190 och 192 § sådana de lydte vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 44 § 2 mom. tillämpas inte på generalplaner som godkänts före lagens ikraftträdande. Bestämmelserna i 145 § 4 mom. tillämpas inte på avgifter som fastställts före ikraftträdandet.

3538

Nr 1129

Bestämmelserna i 137 § 3 mom. som upphävts genom denna lag får tillämpas i tre år efter lagens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

Nr 1130

Statsrådets förordning**om ändring av markanvändnings- och byggförordningen**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i markanvändnings- och byggförordningen av den 10 september 1999 (895/1999) 19 § 3 mom. och 29 § 1 mom., *fogas* till 29 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom. samt *upphävs* 87 § som följer:

19 §

Offentligt framläggande av planförslag

Om generalplanen utarbetas på det sätt som avses i 44 § 2 mom. eller 72 § 1 och 2 mom. i markanvändnings- och bygglagen så att den styr byggandet, ska framläggandet av förslaget till generalplan skriftligen meddelas sådana ägare och av kommunen kända innehavare av mark inom generalplaneområdet som har sin hemkommun på en annan, i befolkningsdatasystemet antecknad ort eller vars adress kommunen i övrigt har kännedom om. Meddelandet får sändas som vanligt brev. Ett meddelande behöver dock inte sändas om personen i fråga har godkänt förslaget till generalplan. Personen anses ha fått del av meddelandet om det har postats senast en vecka före framläggandet.

29 §

Uppgifter om detaljplanerna och deras aktualitet

Kommunen ska ha en karta eller en kartsammanställning eller en informationstjänst, varav framgår kommunens hela detaljplan sådan den är i kraft. På denna uppdaterade karta eller i denna uppdaterade informationstjänst ska gatunamn, namn på andra allmänna områden och kommundelars eller kvarters nummer utmärkas så som dessa genom separat beslut av kommunen enligt 55 § 4 mom. i markanvändnings- och bygglagen är.

När kommunen ger ett utdrag ur eller annan kopia av gällande detaljplan ska av utdraget eller kopian framgå de gatunamn, andra namn på allmänna områden eller kommundelars eller kvarters nummer inom området som ändrats genom separat beslut av kommunen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 30 december 2008

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*Byggnadsråd *Matti Vatiilo*

Nr 1131

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 5 december 2007 om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen (1182/2007) 2—4 § som följer:

2 §

Betalning av förskott på statens basfinansieringsandel

Folkpensionsanstalten ska månatligen senast fyra vardagar före varje betalningsdag enligt 1 § 1 och 2 mom. meddela social- och hälsovårdsministeriet de belopp som enligt Folkpensionsanstaltens uppskattning behövs för betalningen av de förmåner enligt folkpensionslagen som ska betalas den nämnda dagen. Social- och hälsovårdsministeriet ska till Folkpensionsanstalten betala ett förskott på statens basfinansieringsandel, som grundar sig på meddelandet, senast bankdagen före den dag då förmånerna betalas ut. Det förskott på basfinansieringsandelen som är avsett att täcka de verksamhetskostnader och de kostnader för bedömningen av arbetsförmåga som avses i folkpensionslagen betalas på basis av Folkpensionsanstaltens uppskattning i samband med det första förskottet på förmåner varje månad.

Folkpensionsanstalten ska inom den månad som följer på betalningsmånaden meddela social- och hälsovårdsministeriet skillnaden mellan det sammanlagda beloppet av de

förmåner och kostnader som betalats under en kalendermånad och förskottet för denna månad. Social- och hälsovårdsministeriet ska betala skillnaden till folkpensionsfonden senast den 15 dagen i den andra månaden efter betalningsmånaden.

3 §

Betalning av förskott på statens tilläggsfinansieringsandel

Social- och hälsovårdsministeriet ska den 11 dagen varje månad eller föregående bankdag betala ett förskott på statens tilläggsfinansieringsandel till folkpensionsfonden. Förskottsbeloppet ska omedelbart justeras, om det har förändrats väsentligt.

4 §

Fastställande av den slutliga storleken av statens tilläggsfinansieringsandel

Folkpensionsanstalten ska efter det att anstaltens bokslut har fastställts sända en beräkning till social- och hälsovårdsministeriet över storleken av statens tilläggsfinansieringsandel. Storleken fastställs i samband

med bokslutet. Skillnaden mellan förskotts-
betalningarna och det fastställda beloppet ska
betalas eller återbetalas under den månad
som följer efter den då bokslutet fastställdes.

Denna förordning träder i kraft den 1
januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förord-
ningen förutsätter får vidtas innan förord-
ningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2008

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1132

Statsrådets förordning**om ändring av 4 kap. 1 och 2 § i statsrådets förordning om verkställighet av sjukförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 30 december 2004 om verkställighet av sjukförsäkringslagen (1335/2004) 4 kap. 1 § 1 och 3 mom. och 2 § 1 mom., sådana de lyder i förordning 1267/2005, som följer:

4 kap.

Finansiering

1 §

Utbetalning av statens finansieringsandel av arbetsinkomstförsäkringen

Social- och hälsovårdsministeriet betalar till Folkpensionsanstalten i enlighet med anstaltens beräkning i förskott för den statliga finansieringsandelen månatligen ett belopp som motsvarar en tolfedel av de utgifter som avses i 18 kap. 13 § 1 mom. i sjukförsäkringslagen.

Folkpensionsanstalten ska underrätta social- och hälsovårdsministeriet om det betalda månatliga beloppet av de utgifter som avses i 18 kap. 13 § 1 mom. i sjukförsäkringslagen senast den 15 dagen i den andra månaden efter betalningsmånaden. Skillnaden mellan dessa utgifter och de betalda förskottsbeloppen beaktas vid betalningen av förskotten för den tredje månaden efter betalningsmånaden.

Helsingfors den 30 december 2008

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

2 §

Betalning av statens finansieringsandel av sjukvårdsförsäkringskostnaderna

Utifrån de kalkyler i enlighet med 18 kap 28 § i sjukförsäkringslagen som Folkpensionsanstalten lämnat till social- och hälsovårdsministeriet betalar social- och hälsovårdsministeriet till Folkpensionsanstaltens sjukförsäkringsfond de i 18 kap. 10 § i sjukförsäkringslagen avsedda statliga andelarna så att det av den årliga andelen betalas minst en sjättedel i januari och därefter månatligen det återstående beloppet i lika stora månadsposter. För tryggnad av finansieringen eller om statens andel förändras väsentligt kan de månatliga betalningarna periodiseras på ett sätt som avviker från vad som angetts ovan.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1133

Statsrådets förordning**om upphävande av förordningen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för
lantbruksföretagares företagshälsovård**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs:

1 §

Genom denna förordning upphävs förordningen av den 5 juni 1987 om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (535/1987).

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2008

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1134

Statsrådets förordning
om ändring av statsrådets förordning om Folkpensionsanstalten

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

fogas till statsrådets förordning av den 29 november 2001 om Folkpensionsanstalten (1137/2001) nya 2 a, 2 b och 2 c § som följer:

2 a §

*Beräkning av verksamhetskostnaderna för
följande år*

Folkpensionsanstalten ska årligen senast den 15 maj lämna social- och hälsovårdsministeriet en beräkning av verksamhetskostnaderna för allmänna fonden för social trygghet under det följande året. Beräkningen ska justeras, om dess grunder förändras väsentligt.

2 b §

Betalning av statens andel

Social- och hälsovårdsministeriet ska den första vardagen i varje månad till Folkpensionsanstaltens allmänna fond för social trygghet betala det förskott på statens andel som avses i 12 f § i lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001).

Helsingfors den 30 december 2008

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

2 c §

Fastställande av de slutliga verksamhetskostnaderna

Folkpensionsanstalten ska årligen i samband med bokslutet fastställa verksamhetskostnaderna för allmänna fonden för social trygghet. Skillnaden mellan de fastställda verksamhetskostnaderna och de förskott som staten betalat beaktas i förskottet för den andra kalendermånaden efter fastställandet av bokslutet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1135

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 28 december 2006 om verkställighet av lagen om pension för lantbruksföretagare (1407/2006) 1 § 2 mom. 1, 3 och 4 punkten och 3 mom. 2 punkten, rubriken för 2 §, 2 § 3 mom. samt 5 § 1 mom. och

fogas till 2 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., och till förordningen en ny 2 a § som följer:

1 §

Regionala gränser när växtlig skogsmark räknas med i arealen för en gårdsbruksenhet

Till södra Finlands område hör

1) landskapen Åland, Nyland, Egentliga Finland, Östra Nyland, Egentliga Tavastland, Päijänne-Tavastland, Kymmenedalen, Södra Karelen och Södra Savolax,

3) av landskapet Birkaland alla kommuner utom Ikalis, Kihniö, Mänttä-Vilppula, Parkano, Ruovesi och Virdois, samt

4) av landskapet Mellersta Finland alla kommuner utom Kannonkoski, Karstula, Keuruu, Kinnula, Kivijärvi, Konnevesi, Kyyjärvi, Multia, Pihtipudas, Saarijärvi, Viitasaari och Äänekoski.

Till mellersta Finlands område hör

2) av landskapen Satakunta, Birkaland och Mellersta Finland alla kommuner utom de som hör till södra Finlands område, samt

2 §

Förfallodagarna för lantbruksföretagares arbetspensionsförsäkringsavgift och grupplivförsäkringspremie

Om en lantbruksföretagares arbetsinkomst förändras, ska försäkringspremien justeras från och med tidpunkten för förändringen. Den justerade försäkringspremien tas ut första gången på av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt fastställd förfallodag.

Arbetspensionsförsäkringsavgiften och grupplivförsäkringspremien förfaller till betalning på den förfallodag som avses i 1—3 mom. I fråga om denna förfallodag tillämpas

dock vad som i 5 § 2 mom. i lagen om skuldebrev (622/1947) bestäms om uppskjutande av förfallodag.

2 a §

Förfallodagarna för stipendiaters arbetspensionsförsäkringsavgift och grupplivförsäkringspremie

Förfallodagarna för stipendiaters arbetspensionsförsäkringsavgift är den 15 dagen i mars, juni, september och december.

Om försäkringen gäller i högst sex månader, kan hela arbetspensionsförsäkringsavgiften tas ut på en gång på av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt fastställd förfallodag.

När en försäkring tecknas fastställer Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt förfallodagarna för den arbetspensionsförsäkringsavgift som ska betalas för det innevarande året och tiden före det. Samma förfarande ska iakttas när stipendiaten försäkras med stöd av 12 a § 2 och 3 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare. Arbetspensionsförsäkringsavgiften förfaller omedelbart till betalning när försäkringen upphör eller avbryts i enlighet med 10 b § 2 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

En stipendiats grupplivförsäkringspremie förfaller till betalning samtidigt med arbetspensionsförsäkringsavgiften.

Helsingfors den 30 december 2008

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

I fråga om förfallodagen för stipendiaters arbetspensionsförsäkringsavgift och grupplivförsäkringspremie tillämpas vad som i 5 § 2 mom. i lagen om skuldebrev bestäms om uppskjutande av förfallodag.

5 §

Förskottet på och det slutliga beloppet av statsandelen

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer senast den 25 november varje år beloppet av förskottet på den andel enligt 135 § och 135 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare som staten ska betala för följande kalenderår. Senast den 25 juni varje år justerar ministeriet beloppet av de förskottsrate som fastställts för den senare delen av samma kalenderår. Dessutom justerar ministeriet beloppet av den förskottsrate som ska betalas för december senast den 25 november samma år. För de åtgärder som avses ovan ska Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt senast den 20 dagen i den månad som föregår åtgärden tillstålla social- och hälsovårdsministeriet den utredning som ministeriet bestämt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringssekreterare Maritta Hirvi

Nr 1136

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om avgifter för sjukvårdsdistriktets etiska kommittés och ETENEs medicinska forskningsetiska sektionens utlåtanden samt om ersättningar till den som är föremål för forskning**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med social och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994, samt 17 § 5 mom. och 21 § 2 mom. lagen den 9 april 1999 om medicinsk forskning (488/1999), av dessa lagrum 17 § 5 mom. sådant det lyder i lag 295/2004:

1 §

Avgifter för sjukvårdsdistriktets etiska kommittés och ETENEs medicinska forskningsetiska sektionens utlåtanden

Den etiska kommittén och medicinska forskningsetiska sektionen uppbär för ett utlåtande om en forskningsplan följande av gifter:

- 1) multicenterundersökning 1 500 euro
- 2) undersökning vid ett center 1 500 euro
- 3) ändring av forskningsplanen 700 euro

Avgift för utlåtande om en multicenterundersökning debiteras av den etiska kommitté som enligt 17 § 1 mom. i lagen om medicinsk forskning (488/1999) behandlar forskningsplanen.

Ett utlåtande av den kommitté och sektion som avses i 1 mom. om forskning som genomförs utan utomstående finansiering eller som finansieras av en allmännyttig organisation och som utgår från forskaren är avgiftsfritt. En utredning om finansiering skall bifogas till forskningsplanen.

Ett utlåtande av kommittén och sektionen är avgiftsfritt också i det fall att ärendet förs till behandling i enlighet med 3 § 4 mom. lagen om medicinsk forskning (488/1999).

Den etiska kommittén kan fatta beslut om att ge avgiftsfritt utlåtande också i andra fall än de som bestäms i 2 och 3 mom.

2 §

Ersättningar till den som är föremål för forskning

Till den som är föremål för forskning, hans eller hennes vårdnadshavare, en nära anhörig, någon annan närstående person eller hans eller hennes lagliga företrädare får ersättning betalas för de faktiska resekostnaderna och inkomstbortfallet som föranletts av deltagande i forskningen. Till en person som inte har förvärvsinkomster eller som deltar i forskningen under sin fritid, kan för varje dag som han eller hon deltar i forskningen betalas ersättning högst till ett belopp som motsvarar arbetslöshetsdagpenningens grunddagpenning. För erhållande av ersättning skall nödvändiga kvitton, löneintyg eller andra motsvarande handlingar visas upp på begäran.

För deltagande i sådan forskning som inte är till direkt nytta för den persons hälsa som undersöks kan, utöver vad som bestäms i 1 mom., ersättning för annan olägenhet som föranleds av deltagandet i forskningen betalas till den som undersöks. För annan olägenhet kan ersättning beroende på hur ansträngande och obekvämt undersökningen är samt i vilken mån de vardagliga aktiviteterna begränsas betalas högst

- 1) 50 euro, om olägenheten är ringa,
- 2) 120 euro, om olägenheten är måttlig och

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1136

3) 170 euro, om olägenheten är stor.

En ersättning som bestäms i 2 mom. kan fördubblas om de forskningsåtgärder som den undersökta personen är föremål för på ett sjukhus eller vid en annan forskningsanstalt pågår totalt mer än 3 dagar och tredubblas om åtgärderna pågår totalt mer än 7 dagar.

Om den som undersöks återtar sitt deltagande i forskningen innan den slutförts, skall han eller hon få ersättning för de resekostnader och det förtjänstbortfall som dittills uppkommit. I det fall som avses i 2 och 3 mom. ersätts en annan olägenhet i proportion till den olägenhet som dittills orsakats den som undersöks.

2 a §

Särskilda prestationer

Om avgifter som uppbärs för framtagning av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt för kopior och utskrifter enligt 34 § 3

mom. i samma lag beslutar respektive sjukvårdsdistrikt och i fråga om ETENEs medicinska forskningsetiska sektion social- och hälsovårdsministeriet med beaktande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009 och gäller till och med den 31 december 2010.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning (1390/2006) av den 21 december 2006 om avgifter för den sjukvårdsdistriktets etiska kommitténs och ETENEs medicinska forskningsetiska sektionens utlåtanden samt om ersättningar till dem som är föremål för forskning.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2008

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Finanssekreterare *Tuula Karhu*

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1129—1136, 2 ark